

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 5 noiembrie 2012

privind armonizarea benzilor de frecvențe radio 1 920-1 980 MHz și 2 110-2 170 MHz pentru sistemele terestre capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice în Uniune

[notificată cu numărul C(2012) 7697]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2012/688/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul de reglementare pentru politica de gestionare a spectrului de frecvențe radio în Comunitatea Europeană (decizia privind spectrul de frecvențe radio) ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (3),

întrucât:

- (1) La 14 decembrie 1998, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Decizia nr. 128/1999/CE privind introducerea coordonată în Comunitate a unui sistem de comunicații wireless de generația a treia (UMTS) ⁽²⁾ (denumită în continuare „decizia UMTS”) care acoperă benzile de frecvențe radio 1 900-1 980 MHz, 2 010-2 025 MHz și 2 110-2 170 MHz („banda terestră de 2 GHz”). Conform acestei decizii, statele membre trebuiau să ia toate măsurile necesare pentru a permite introducerea coordonată și progresivă a serviciilor UMTS pe teritoriul lor până la 1 ianuarie 2002 cel târziu și urmau să instituie un sistem de autorizare a UMTS până la 1 ianuarie 2000 cel târziu. Această decizie a expirat la 22 ianuarie 2003, însă armonizarea spectrului a rămas valabilă.
- (2) De atunci, Comisia a favorizat o utilizare mai flexibilă a spectrului prin comunicarea intitulată „Acces rapid la spectrul de frecvențe pentru serviciile de comunicații fără fir prin mărirea flexibilității” ⁽³⁾, care tratează printre altele banda terestră de 2 GHz și își propune să evite perturbarea pieței. Principiile neutralității tehnologice și a serviciilor au fost confirmate prin Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) ⁽⁴⁾.
- (3) Desemnarea subbenzilor pereche 1 920-1 980 MHz și 2 110-2 170 MHz („banda terestră pereche 2 GHz”) pentru sistemele capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice reprezintă un element important în ceea ce privește convergența sectoarelor de comunicații mobile, fixe și de radiodifuziune, care țin cont de

inovația tehnică. Sistemele utilizate în banda terestră pereche 2 GHz trebuie să vizeze în principal accesul utilizatorilor finali la serviciile de bandă largă.

- (4) Utilizatorii serviciilor wireless de bandă largă pentru care se utilizează deja banda terestră pereche 2 GHz într-un stat membru pot beneficia de accesul la servicii echivalente în orice alt stat membru. Cu toate acestea, subbanda nepereche 1 900-1 920 MHz, deși aflată în regim de licență la operatori în mai multe state membre, rămâne în mare parte neutilizată, iar subbanda nepereche 2 010-2 025 MHz se află în același regim, însă în doar câteva state membre, și nu este utilizată deloc.
- (5) În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Decizia nr. 676/2002/CE, la data de 15 iunie 2009, Comisia a acordat Conferinței Europene a Administrațiilor Poștei și Telecomunicațiilor (denumită în continuare „CEPT”) mandatul de a dezvolta condiții tehnice cât mai puțin restrictive pentru benzile de frecvențe avute în vedere în cadrul WAPECS (*Wireless Access Policy for Electronic Communications Services*, politica privind accesul fără fir pentru serviciile de comunicații electronice).
- (6) În urma mandatului, CEPT a emis un raport (Raportul 39 al CEPT) care conține condiții tehnice mai puțin restrictive și orientări pentru aplicarea acestora la stațiile de bază și la stațiile terminale care operează în banda terestră de 2 GHz. În banda terestră pereche 2 GHz, aceste condiții tehnice sunt potrivite pentru gestionarea riscului de interferență prejudiciabilă între rețelele învecinate la nivel național și transfrontalier, fără a fi necesar să se impună un anume tip de tehnologie și pe baza unor parametri optimizați pentru cea mai probabilă utilizare a benzii. Însă în subbenzile nepereche 1 900-1 980 MHz și 2 010-2 025 MHz („banda terestră nepereche 2 GHz”), condițiile tehnice din Raportul 39 al CEPT sunt mai restrictive în ceea ce privește operarea rețelelor mobile decât se prevede în actualele drepturi naționale de utilizare.
- (7) În conformitate cu Raportul 39 al CEPT, este oportună folosirea conceptului de măști BEM (*Block Edge Masks*), reprezentând parametri tehnici care se aplică întregului bloc de frecvențe al unui utilizator specific, independent de numărul de canale ocupate de tehnologia aleasă de acesta. Se intenționează ca aceste măști să facă parte din condițiile de autorizare pentru utilizarea spectrului. Ele acoperă atât emisiile în cadrul blocului de frecvențe (adică puterea semnalului emis în cadrul blocului), cât și emisiile în exteriorul blocului de frecvențe (adică emisia în afara blocului). Acestea reprezintă cerințe

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 17, 22.1.1999, p. 1.

⁽³⁾ COM(2007) 50.

⁽⁴⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

normative destinate gestionării riscului de interferențe prejudiciabile între rețelele învecinate și nu aduc atingere limitelor stabilite de standardele pentru echipamente în temeiul Directivei 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora ⁽¹⁾ (Directiva R&TTE).

- (8) Condițiile tehnice definite ca rezultat al mandatului CEPT au de asemenea ca scop protejarea aplicațiilor existente în benzile adiacente împotriva interferenței prejudiciabile. În acest scop, respectarea măștii spectrului de emisie pentru UMTS trebuie asigurată sub 1 900 MHz, între 1 980 și 2 010 MHz, între 2 025 și 2 110 MHz și peste 2 170 MHz. Deoarece Raportul 39 al CEPT și Raportul 65 al Comitetului pentru comunicații electronice (CCE), folosit ca bază a Raportului 39 al CEPT, nu abordează coexistența cu altă aplicație radio, pot fi definite criterii de partajare adecvate aplicabile coexistenței, pe baza specificului național.
- (9) Rezultatele Raportului 39 al CEPT trebuie să devină aplicabile în Uniune și să fie implementate de statele membre, ținându-se cont de drepturile de utilizare existente în banda terestră 2 GHz pentru UMTS și de utilizarea efectivă a spectrului.
- (10) Cu toate acestea, date fiind condițiile tehnice restrictive aplicabile nivelurilor puterii de transmisie pentru banda terestră nepereche 2 GHz stabilite în Raportul 39 al CEPT – pentru protejarea operațiunilor din banda terestră pereche 2 GHz și pentru asigurarea coexistenței rețelelor TDD multiple – și lățimea totală limitată a benzii terestre nepereche 2 GHz, realizarea de servicii de bandă largă fără fir este obstrucționată în condițiile actuale de acordare a licenței. Această situație necesită studierea unor măsuri alternative de armonizare pentru banda terestră nepereche 2 GHz și poate presupune modificarea licențelor existente. Pentru a nu împiedica introducerea timpurie a flexibilității de utilizare în banda terestră pereche 2 GHz, se dovedește necesară separarea măsurilor de armonizare pentru benzile terestre pereche și nepereche 2 GHz.
- (11) Condițiile tehnice de armonizare trebuie introduse doar pentru banda terestră pereche 2 GHz, fără a se aduce atingere dreptului statelor membre de a organiza autorizarea utilizării benzii terestre 2 GHz, ținând cont de drepturile de utilizare existente în temeiul jurisdicției lor și în conformitate cu dreptul Uniunii, în special cu Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) ⁽²⁾ și cu articolele 9 și 9a din Directiva 2002/21/CE.
- (12) Armonizarea în temeiul prezentei decizii nu trebuie să excludă posibilitatea unui stat membru de a aplica, în cazuri justificate și ținând cont de drepturile de utilizare

existente, perioade de tranziție care ar putea include acorduri de partajare a spectrului de frecvențe radio, în temeiul articolului 4 alineatul (5) din Decizia nr. 676/2002/CE.

- (13) Pentru a asigura o utilizare eficientă, inclusiv pe termen mai lung, a benzii terestre pereche 2 GHz, administrațiile trebuie să continue studiile care pot contribui la o eficiență sporită și la o utilizare inovatoare a spectrului radio. Este necesar să se țină seama de astfel de studii, în perspectiva unei reexaminări a prezentei decizii.
- (14) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru spectrul radio,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prezenta decizie vizează armonizarea condițiilor de disponibilitate și utilizare eficientă a benzilor de frecvențe radio 1 920-1 980 MHz și 2 110-2 170 MHz (denumite în continuare „banda terestră pereche 2 GHz”) pentru sistemele terestre capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice în Uniune.

Articolul 2

- (1) Cel mai târziu la 30 iunie 2014 sau ori de câte ori se aplică articolul 9a din Directiva 2002/21/CE la o dată anterioară unui drept existent sau la emiterea de noi drepturi pentru utilizarea parțială sau integrală a benzii terestre pereche 2 GHz, statele membre desemnează și pun la dispoziție, pe bază neexclusivă, banda terestră pereche 2 GHz sistemelor capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice, în conformitate cu parametrii prevăzuți în anexă.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) și în temeiul articolului 4 alineatul (5) din Decizia nr. 676/2002/CE, statele membre pot solicita perioade de tranziție în care să se practice acorduri de partajare a spectrului, care expiră cel târziu la 24 mai 2016.
- (3) Statele membre veghează ca sistemele prevăzute la alineatul (1) să ofere o protecție corespunzătoare sistemelor din benzile adiacente.
- (4) Statele membre facilitează acordurile privind coordonarea transfrontalieră, cu scopul de a permite operarea sistemelor menționate la alineatul (1), ținând cont de drepturile și procedurile de reglementare existente.

Articolul 3

Statele membre țin sub observație folosirea benzii terestre pereche 2 GHz și raportează constatările lor Comisiei pentru a permite revizuirea periodică și oportună a prezentei decizii.

⁽¹⁾ JO L 91, 7.4.1999, p. 10.

⁽²⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 5 noiembrie 2012.

Pentru Comisie
Neelie KROES
Vicepreședinte

ANEXĂ

PARAMETRII MENȚIONAȚI LA ARTICOLUL 2 ALINEATUL (1)

Condițiile tehnice prezentate în această anexă sunt enunțate sub formă de organizare de frecvențe și măști BEM (*Block-Edge Masks*). O mască BEM este o mască de emisie care se definește, în funcție de frecvență, în raport cu extremitatea unui bloc de frecvențe pentru care au fost acordate drepturi de utilizare unui operator. Ea este alcătuită din componente atât din interiorul, cât și din exteriorul blocului de frecvențe, care specifică nivelurile de emisie autorizate pe frecvențele situate respectiv în interiorul și în exteriorul blocului de frecvențe aflat sub licență.

Nivelurile BEM sunt definite prin combinarea valorilor enumerate în tabelele de mai jos, astfel încât limita la orice frecvență să fie dată de valoarea cea mai ridicată (cea mai puțin restrictivă) a următoarelor cerințe: (a) cerințele de bază; (b) cerințele de tranziție; și (c) cerințele din interiorul blocului de frecvențe (acolo unde este cazul). Măștile BEM sunt prezentate ca limite superioare ale valorilor medii ale puterii echivalente izotrop radiate (PEIR) sau ale puterii totale radiate (PTR) ⁽¹⁾ într-un interval mediu de timp și într-o lărgime de bandă de frecvențe de măsurat. În domeniul timp, media PEIR sau PTR este calculată pe porțiunile active ale emisiilor de semnal și corespunde unui reglaj unic al comenzii de putere. În domeniul frecvență, PEIR sau PTR se determină în funcție de lărgimea benzii de măsurat specificate la punctul B subpunctul 2, tabelele 1, 2 și 3 ⁽²⁾. În general și în absența unor dispoziții contrare, nivelurile BEM corespund puterii totale radiate de dispozitivul în cauză, inclusiv de toate antenele de transmisie, cu excepția cazului cerințelor de tranziție pentru stațiile de bază, care sunt determinate per antenă.

Măștile BEM sunt aplicate drept componentă esențială a condițiilor tehnice necesare pentru a garanta coexistența dintre servicii la nivel național. Cu toate acestea, trebuie făcută precizarea că măștile BEM derivate nu oferă întotdeauna nivelul de protecție necesar pentru serviciile „victimă”, fiind prin urmare necesară aplicarea la nivel național a unor tehnici de atenuare suplimentare, în manieră proporționată, pentru a se putea soluționa toate cazurile de interferențe reziduale, inclusiv în ceea ce privește benzile adiacente.

Statele membre garantează de asemenea că operatorii sistemelor terestre capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice pot să utilizeze parametri tehnici mai puțin restrictivi decât cei stabiliți mai jos la punctele A, B și C, cu condiția ca toate părțile interesate să convină asupra utilizării acestor parametri și ca sus-numiții operatori să respecte în continuare condițiile tehnice aplicabile pentru protejerea altor servicii, aplicații sau rețele, pe de o parte, și obligațiile ce decurg din coordonarea transfrontalieră, pe de altă parte.

Echipamentele care operează în această bandă pot utiliza, de asemenea, alte limite de putere decât cele stabilite mai jos, cu condiția să se aplice tehnici de atenuare corespunzătoare, conforme cu Directiva 1999/5/CE și care oferă cel puțin un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut de acești parametri tehnici.

A. Parametri generali

În banda terestră pereche 2 GHz, organizarea de frecvențe este următoarea:

1. Operarea în modul duplex este duplexul cu diviziune în frecvență (FDD). Ecartul duplex este de 190 MHz – transmisia stației terminale (legătura ascendentă FDD) fiind situată în partea inferioară a benzii, care începe la 1 920 MHz și se termină la 1 980 MHz, iar transmisia stației de bază (legătură descendentă FDD) în partea superioară a benzii, care începe la 2 110 MHz și se termină la 2 170 MHz.

2. Extremitatea blocului de frecvențe cel mai apropiat de 1 920 MHz începe la 1 920,3 MHz sau mai sus ⁽³⁾

Extremitatea blocului de frecvențe cel mai apropiat de 1 980 MHz se termină la 1 979,7 MHz sau mai jos ⁽⁴⁾.

Extremitatea blocului de frecvențe cel mai apropiat de 2 110 MHz începe la 2 110,3 MHz sau mai sus ⁽⁵⁾.

Extremitatea blocului de frecvențe cel mai apropiat de 2 170 MHz se termină la 2 169,7 MHz sau mai jos ⁽⁶⁾.

Transmisia stației de bază și a stației terminale cu banda terestră pereche 2 GHz trebuie să respecte BEM din prezenta anexă.

⁽¹⁾ PTR este o măsură a puterii radiate în mod real de antenă și se definește ca fiind integrala puterii emise, în diferite direcții, în întreaga sferă de radiație. PEIR și PTR sunt echivalente pentru antenele izotrope.

⁽²⁾ Este posibil ca lărgimea reală a benzii de frecvențe măsurate a echipamentelor de măsură utilizate pentru efectuarea testelor de conformitate să fie mai mică decât lărgimea benzii de frecvențe măsurate specificate în tabele.

⁽³⁾ Statele membre pot decide să reducă această frecvență la 1 920,0 MHz pentru a menține coerența cu condițiile din autorizațiile existente.

⁽⁴⁾ Statele membre pot decide să crească această frecvență la 1 980,0 MHz pentru a menține coerența cu condițiile din autorizațiile existente.

⁽⁵⁾ Statele membre pot decide să reducă această frecvență la 2 110,0 MHz pentru a menține coerența cu condițiile din autorizațiile existente.

⁽⁶⁾ Statele membre pot decide să crească această frecvență la 2 170,0 MHz pentru a menține coerența cu condițiile din autorizațiile existente.

B. Condiții tehnice pentru stațiile de bază FDD

1. Cerințe aplicabile în interiorul blocului

Nu este obligatoriu să existe o limită a PEIR în interiorul blocului pentru stațiile de bază. Cu toate acestea, statele membre pot stabili o limită a PEIR între 61 dBm/5 MHz și 65 dBm/5 MHz în banda legăturii descendente FDD, cu mențiunea că această limită poate fi crescută în anumite cazuri, de exemplu în zonele cu densitate mică a populației, cu condiția ca acest lucru să nu crească semnificativ riscul de blocare a receptorului stației terminale.

2. Cerințe aplicabile în afara blocului

Tabelul 1

Cerințe de bază – Limitele per antenă ale PEIR în afara blocului pentru măștile BEM la stația de bază ⁽¹⁾

Banda de frecvențe a emisiilor în afara blocului ale legăturii descendente FDD	Medie maximală a PEIR în afara blocului	Lărgimea de bandă de frecvențe de măsurat
Frecvențe cu un ecart de 10 MHz față de extremitatea superioară sau inferioară a blocului	9 dBm	5 MHz

⁽¹⁾ Nivelul BEM se definește per antenă și este aplicabil unei configurații a stației de bază care să cuprindă maximum patru antene pe sector.

Tabelul 2

Cerințe tranzitorii – limite per antenă a PEIR în afara blocului BEM la stația de bază ⁽¹⁾

Banda de frecvențe a emisiilor în afara blocului ale legăturii descendente FDD	Medie maximală a PEIR în afara blocului	Lărgimea de bandă de frecvențe de măsurat
- 10 până la - 5 MHz în raport cu extremitatea inferioară a blocului	11 dBm	5 MHz
- 5 până la 0 MHz față de extremitatea inferioară a blocului	16,3 dBm	5 MHz
0 până la + 5 MHz față de extremitatea superioară a blocului	16,3 dBm	5 MHz
+ 5 până la + 10 MHz față de extremitatea superioară a blocului	11 dBm	5 MHz

⁽¹⁾ Nivelul BEM se definește per antenă și este aplicabil unei configurații a stației de bază care să cuprindă maximum patru antene pe sector.

C. Condiții tehnice pentru stațiile terminale FDD

Tabelul 3

Cerințe în interiorul blocului – Limite de emisie în interiorul blocului la măștile BEM din stațiile terminale pentru frecvențele de legătură ascendentă FDD

Medie maximală a puterii în interiorul blocului ⁽¹⁾	24 dBm ⁽²⁾
--	-----------------------

⁽¹⁾ Această limită de putere este exprimată fie ca PEIR, pentru stațiile terminale concepute pentru a fi fixate sau instalate, fie ca PRT, pentru stațiile terminale concepute pentru a fi mobile sau nomade. PEIR și PRT sunt echivalente pentru antenele izotrope. Această valoare are o toleranță definită în standardele armonizate, care ține cont de funcționarea în condiții de mediu extreme și de dispersia producției.

⁽²⁾ Pentru determinarea emisiilor în afara benzii ale terminalelor din Raportul 39 al CEPT, s-a folosit ca referință o putere maximă de transmisie de 23 dBm.

Statele membre pot relaxa limita menționată în tabelul 3 pentru aplicații specifice, de exemplu pentru stații terminale fixe în regiunile rurale, cu condiția ca protejarea altor servicii, rețele și aplicații să nu fie compromisă, iar obligațiile transfrontaliere să fie îndeplinite.